

Βενετία Κουσία, πρόεδρος Manpower

«Θέλει συνεργασία και τόλμη για να πας μπροστά»

«Συνεργασία και πάλι Συνεργασία καθώς η ανθρώπινη δύναμη είναι το παν»

Οι **αντοχές**, οι **ανοχές** και οι **ανάγκες** στη σημερινή αγορά εργασίας

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΘΩΜΗ ΜΕΛΙΔΟΥ

«Συνεργασία». Μία τόση θα φρασού-
λα διατυπωμένη από μία γυναίκα
leader στο χώρο της, με βαθιά αγά-
πη για τις δύο βασικές πτυχές της
καθημερινότητας της ζωής μας:
την οικογένεια και την εργασία. Η
Βενετία Κουσία είναι μητέρα δύο
παιδιών, πρόεδρος και διευθύνου-
σα σύμβουλος της Manpower ήδη από το 2004
στη χώρα μας -εταιρεία παγκόσμιος ηγέτης στη
σύνθεση και ανάπτυξη πρακτικών λύσεων που
σχετίζονται με το ανθρώπινο δυναμικό και την
απασχόληση. Πιστεύει ότι πρέπει **επιτέλους**
στην Ελλάδα να αποφασίσουμε όλοι «να πε-
τάξουμε τον εγωισμό» από το παράθυρο και
να συνεργαστούμε στα πολύπλοκα θέματα
της ανάπτυξης της αγοράς εργασίας, δημι-
ουργώντας ένα περιβάλλον οικονομικής ανά-
πτυξης και υγιούς ανταγωνισμού.

Τι συμβαίνει σήμερα στην αγορά εργασίας;
«Αυτό που παρατηρούμε στις δύο πλευρές του
εργασιακού νομίσματος», εξηγεί η Βενετία Κου-
σία, «είναι ότι οι μεν υποψήφιοι εργαζόμενοι σε
υψηλό ποσοστό, παρά την εξειδίκευση και τις
γνώσεις τους, συμβιβάζονται με χαμηλές θέσεις,
απογοητευμένοι από την ευρύτερη κατάσταση
στην οικονομία (π.χ. γραμματέας σε τηλεφωνικό
κέντρο με μισθό 500 ευρώ). Οι δε εργοδότες (με
το 95% της αγοράς να αφορά σε μικρομεσαία επι-
χειρηματικότητα έως 9 άτομα) εμφανίζουν μία
“ανικανότητα” να επιλέξουν το σωστό προσωπι-
κό. Και αυτό, σύμφωνα με την έρευνα της εται-
ρείας το 2015, κατέδειξε σαφώς ότι 6 στους 10 ερ-
γοδότες (59%) αδυνατούν να προσλάβουν τους
κατάλληλους ανθρώπους, παρά την ανεργία και
τη διακοπή εργασιών σε σειρά επιχειρήσεων, με
το ποσοστό αυτό να είναι σημαντικά αυξημένο
σε σχέση με έναν χρόνο πριν. Οπότε οι 4 στους
10 εργοδότες (42%) παρουσίαζαν τη συγκεκριμέ-
νη αδυναμία».

Business info

Η Manpower-
Group ιδρύθηκε
το 1948 στο Μιλ-
γουόκι των ΗΠΑ
και σήμερα δι-
αθέτει δίκτυο
3.600 εταιρειών,
με 400 χιλ. πελά-
τες σε 80 χώρες
στον κόσμο.

Face info

Η Βενετία Κουσία
είναι μητέρα δύο
παιδιών και έχει
εντάξει στην κα-
θημερινότητά
της την φωτο-
γραφία πορτραί-
των, την ποίηση,
την ιστορία και
το τένις.

«Στη σημερινή δύσκολη οικονομική κατάσταση
οι εργοδότες χρειάζονται άμεση παραγωγή.
Με ανύπαρκτες όμως γέφυρες ανάμεσα στο
εκπαιδευτικό σύστημα και την αγορά εργασί-
ας», συνεχίζει σχετικά η κ. Κουσία. «**Εάν δεν
μιλήσουν και δεν συνεργαστούν το υπουργ-
γείο Παιδείας με το υπουργείο Απασχόλη-
σης και το υπουργείο Ανάπτυξης, ώστε να
στηθεί ένα κοινό πλαίσιο αναφοράς με γέ-
φυρες από την κατάρτιση στην απασχόληση
και τη διασύνδεσή της με την ανάπτυξη, θα
βρισκόμαστε διαρκώς “εντός εκτός και επί
τα αυτά”**», τονίζει, παραθέτοντας το εξής πα-
ράδειγμα: «Το να ανοίξει άλλη μία ΕΡΤ με 3.500
άτομα προσωπικό, αφού καθώς διάβασα, μό-
λις το 4% των εσόδων της προέρχεται από το αγ-
γελλόσημο των διαφημίσεων, ενώ το υπόλοιπο
κόστος χρηματοδοτείται από τις εισφορές όλων
μας, δεν ξέρω τι νόημα έχει. Αυτό είναι μόλις
ένα παράδειγμα, ίσως όχι το καλύτερο, ούτε το

μοναδικό. Χρειάζεται ένα συγκεκριμένο πλαι-
σιο που οφείλουμε να ακολουθήσουμε σε συ-
νεργασία, όλοι εμείς που ευαγγελιζόμαστε την
αλλαγή. Δυστυχώς, όμως, συνήθως επιλέγου-
με τρόπους που αφορούν τους άλλους και σπα-
νιότερα εμάς τους ίδιους και έτσι η αλλαγή δεν
έρχεται!».

Η «χρυσή» δεκαετία μεταξύ 35-45

Η μεγαλύτερη ζήτηση σήμερα στην αγορά ερ-
γασίας -μάς εξηγεί στη συνέχεια η πρόεδρος
της Manpower- αφορά σε μεσαία στελέχη 35-45
ετών, ενώ η ζήτηση αφορά κυρίως σε εργασίες
πωλήσεων και marketing.

«**Οι μεγαλύτεροι, οι άνω των 45 ετών είχαν
συνηθίσει σε ένα διαφορετικό τρόπο εργα-
σίας και παρά τα προσόντα και την εμπειρία
που διαθέτουν, δεν γίνονται εύκολα πιστευ-
τοί από τους εργοδότες ότι μπορούν να ενσω-
ματωθούν σε ένα απαιτητικό περιβάλλον ερ-
γασίας**», τονίζει, για να συνεχίσει: «Ταυτόχρονα,
υπάρχει μία δυσθυμία από την πλευρά των εργο-
δοτών να απασχολήσουν overqualified εργαζό-
μενους, ενώ σε αρκετούς από τη γενιά των εργα-
ζομένων των 45 plus απουσιάζει η ικανότητα να
σγκώσουν τα μανίκια και να εργαστούν σκληρά.
Κάπως έτσι όμως δημιουργείται ένας φαύλος κύ-
κλος και η εμπειρία τους δεν αξιοποιείται».

«Θέλω να πραγματοποιήσω τα όνειρά μου»

Η οικονομική κατάσταση στη χώρα, η ανεργ-
γία, οι χαμηλοί μισθοί δημιουργούν ένα εκρη-
κτικό μίγμα σήμερα. «**Ενα από τα πράγματα
που συμβάλλει στην κατάθλιψη σήμερα**»,
**σχολιάζει η Βενετία Κουσία «και που αναφέ-
ρουν οι υποψήφιοι εργαζόμενοι, δεν είναι
ότι δεν έχουν χρήματα μόνο. Είναι ότι ζουν
σε ένα σύστημα όπου δεν μπορούν να πραγμα-
τοποιήσουν τίποτα από αυτά που θέλουν, ότι
τους συμπεριφέρονται άδικα και δεν ξέρουν τι
να κάνουν».**

Οι εργαζόμενοι είναι απογοητευμένοι και δεν τολμούν να "εκτεθούν". Δεν εννοώ άσχημα, αλλά να σκεφτούν παραγωγικά, να σκεφτούν γιατί θα με έπαιρνε η τάδε εταιρεία να με βάλει πού, τι θα είχα να τους πω. Διότι σήμερα το κλισέ είναι: "Θέλω μια δουλειά όποια να'ναι"

«Η λέξη που κρύβουμε κάτω από το χαλί: Αξιολόγηση»

Στη συνέχεια ο λόγος για μία πολυσυζητημένη έννοια στην εποχή μας. Την έννοια της αξιολόγησης. «Σαφώς και στην Ελλάδα δεν γίνεται αυτό που λέμε αξιολόγηση», τονίζει και συνεχίζει: «Η αξιολόγηση είναι άλλη μία κακή κουβέντα, όπως και ο έλεγχος. Διότι δεν μπορεί να μην ξέρουμε ποιους έχουμε, τι είναι διατεθειμένοι και τι μπορούν να κάνουν, ώστε να παντρέψουμε αυτή τη γνώση με την αγορά εργασίας», ολοκληρώνει τη σκέψη της, για να επισημάνει ότι στην αγορά εργασίας εξακολουθούν «να βασιλεύουν οι πελατειακές σχέσεις. Ταυτόχρονα, οι εργαζόμενοι είναι απογοητευμένοι και δεν τολμούν να "εκτεθούν". Αν οι άνθρωποι τολμούσαν να εκτεθούν, δεν εννοώ άσχημα, αλλά να σκεφτούν παραγωγικά, να σκεφτούν γιατί θα με έπαιρνε η τάδε εταιρεία να με βάλει πού, τι θα είχα να τους πω. Διότι σήμερα το κλισέ είναι: "Θέλω μια δουλειά όποια να'ναι". Οι άνθρωποι, επίσης, δεν έχουν μάθει να προσφέρουν, παραμένουν εγκλωβισμένοι σε παλαιές νοοτροπίες. Προτιμούν λόγου χάρη να μείνουν σπίτι τους εφόσον δεν εργάζονται, παρά να προσφέρουν εθελοντικά στον τομέα που τους αρέσει, το περιβάλλον, τα παιδιά, τους ηλικιωμένους κ.λπ.»

Η αναξιοποίητη δυναμική της Ελληνίδας νοικοκυράς

Το «ωραίο φύλο» ήταν το θέμα που συζητήσαμε στο τέλος με την πρόεδρο της Maprower. Μας είπε ότι η Ελλάδα σε σχέση με την Ευρώπη είχε ανέκαθεν το μεγαλύτερο ποσοστό «νοικοκυρών», τονίζοντας ότι πολλές από αυτές, ιδίως στην επαρχία, βοηθούν στις αγροτικές εργασίες, δεν είναι όμως επίσημα καταγεγραμμένες στο ανθρώπινο δυναμικό της χώρας. Κάπως έτσι το 57% στην Ελλάδα, δηλαδή 6 στις 10 Ελληνίδες δεν εργάζονται. «Κι όμως», υποστηρίζει η κ. Κουσία, «υπάρχουν αρκετές νοικοκυρές όλων των ηλικιών που έχουν καλές επιχειρηματικές ιδέες, φρέσκο μυαλό και είναι μία δεξαμενή την οποία και δεν έχουμε ποτέ αγγίξει, ανθρώπινο δυναμικό που έχει να προσφέρει πολύ περισσότερα εάν δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις και τους θεσμούς».

